

[**Thorkil Kristensen.**]

havde fået noget løfte i den forbindelse under skattedebatten. Hvad jeg sagde, var, at vi havde rejst disse spørgsmål, og at nu var det rent faktisk gået sådan ved behandlingen af disse to lovforslag, at rugbrødstilskuddet falder bort, og at skolebespisningen ikke bliver udvidet. Det var det, vi havde ønsket, og vi er naturligvis tilfredse med, at det er gået sådan. Jeg skal ikke drage videregående politiske konsekvenser deraf.

Poul Møller: Til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil jeg gerne sige, at jeg tror, der var en bemærkning i det ærede medlems indlæg, som jeg ikke har forstået, idet det ærede medlem sagde: vi har ikke udenfor denne sal hørt noget om de konservatives forslag om skattelettelse til 100 mill. kr. Det må enten være misforstået af mig, eller også må det ærede medlem have udtalt sig forkert herom, for både i udvalget om de indirekte afgifter og ved de første drøftelser i fællesudvalget fremlagde mit parti sit forslag, som bl. a. gik ud på: en direkte skattelettelse på 55 mill. kr., som jeg har redegjort for, en nedsættelse af chokoladebeskatningen fra 55 pct. til 50 pct., udregnet af finansministeriet til at ville koste 17 mill. kr., en nedsættelse af restaurationsskatten fra 25 pct. til 20 pct., udregnet til at ville koste 20 mill. kr., bortfald af hele tillægsvægtafgiften, udregnet til 17 mill. kr. — ialt 109 mill. kr., altså endda lidt over de 100 mill. kr. Dette var vort forhandlingsgrundlag, det fremlagde vi i udvalget; og for dem, der har deltaget i udvalgets møder, kan dette ikke være ubekendt.

Må jeg yderligere sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at jeg har ikke nævnt her i dag, at det var en forudsætning for forliget, at rugbrødstilskuddet skulle falde bort og skolebespisningen begrænses. Jeg sagde, at det under forhandlingerne blev klargjort, at rugbrødstilskuddet ikke ville blive forlænget, og jeg nævnte også, at det var blevet klargjort, at skolebespisningen ikke ville blive udvidet. Nu forstår jeg på det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at dette ikke er blevet klargjort. Jeg mente, det var blevet klargjort under første behandling af lovforslaget herom, idet det

radikale venstres ordfører, det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, fra tingets talerstol udtalte sig om denne sag på en sådan måde, at ingen kunne få nogen som helst anden opfattelse, end at det var klart, at den højtærede socialministers forslag ikke ville blive gennemført. Det var på dette grundlag, vi regnede med, at det ikke blev gennemført. Det er muligt, at det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp ikke har udtalt sig på det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards vegne. I så fald ligger sagen måske anderledes.

Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for hans klare udtalelser i dag om statens udgifter. Jeg går ud fra, at denne udgiftserklæring ikke blot har adresse til oppositionen, men i virkeligheden har adresse til den højtærede finansminister selv og til hans ministerkolleger, fordi befolkningen og tinget vel er mest nervøs for, hvad der vil komme fra regeringens side af udgiftsforslag, og ikke så meget for, hvad oppositionen i denne sal skulle finde på af udgiftsforslag.

Jeg forstod på den højtærede finansminister, at han var lidt betænkelig ved og i og for sig beklagede — jeg tror netop, han brugte udtrykket, at han beklagede — den skattelettelse, som vil finde sted, og som vil medføre, at overskuddet svinder ind til ca. 20 mill. kr. Nu ved jeg vel, at ingen af os er i stand til at overse, om dette tal vil holde, om der bliver tale om 20 millioner, om 40 millioner eller 60 mill. kr., eller om det måske vil gå, som det gjorde i fjor, da man regnede med balance, men da der blev et overskud på 180 mill. kr. Jeg kan imidlertid godt tænke mig, at det vil gå således; at når året er gået og det hele fortoner sig, vil både den højtærede finansminister og mange andre medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe tage æren for skattelettelserne, så vil det gå på den måde, at man vil synes, at man har været nogle gevaldige karle, der har været i stand til at gennemføre denne skattenedsættelse i den socialdemokratiske regeringsperiode. Det kunne måske derfor være rart at slå fast, at denne skattenedsættelse altså er sket imod den højtærede finansministers ønske og med store betænkeligheder fra hans side, inden den bliver udråbt som noget, socialdemokratiet har fundet på.